

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2011/14/377

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van [appellant], woonachtig te Haarlem, gericht tegen het besluit van de examencommissie voor de opleiding Bedrijfskunde van de faculteit der Economische Wetenschappen en Bedrijfskunde, verweerster, om de geldigheidsduur van de studieresultaten niet opnieuw te verlengen.

I. Loop van het geding

Appellant heeft op 21 januari 2011 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster d.d. 14 december 2010. Het beroepschrift is tijdig ontvangen. Aan de overige voorwaarden is eveneens voldaan. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

Op 1 februari 2011 is namens het College aan verweerster medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met appellant nagaat of een minnelijke schikking van het geschil (= heroverweging van het besluit) mogelijk is. Verweerster heeft appellant hiertoe uitgenodigd. Een minnelijke schikking is echter niet tot stand gekomen.

Verweerster heeft vervolgens, na verleend uitstel, op 28 maart 2011 een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 11 mei 2011.

Appellant is in persoon verschenen. Verweerster werd vertegenwoordigd door [secretaris van de examencommissie]. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten. Appellant is in september 2002 begonnen met zijn bacheloropleiding Bedrijfskunde. Als gevolg van bijzondere omstandigheden heeft appellant zijn opleiding onderbroken per 1 september 2006. In april 2009 keert appellant terug naar de opleiding. Verweerster heeft bij besluit van 19 maart 2009 bepaald dat de geldigheidsduur van de studieresultaten van het eerste programmajaar van appellant, die inmiddels was verlopen, zou worden verlengd tot 1 september 2010, op voorwaarde dat appellant op diezelfde datum zou hebben voldaan aan de eisen van het tweede programmajaar van de opleiding. Appellant had reeds vier met name genoemde onderdelen van het tweede programmajaar behaald. De geldigheid van deze studieresultaten werd eveneens door verweerster verlengd. De geldigheid van andere reeds behaalde tentamens van het tweede programmajaar of onderdelen daarvan zou niet worden verlengd.

Op 7 december 2010 verzoekt appellant verweerster de geldigheid van zijn studieresultaten opnieuw te verlengen, om twee redenen. Ten eerste was hem niet duidelijk geweest welk vak werd bedoeld met Marketing 2.2 uit het tweede programmajaar, waarvan de geldigheid bij besluit van maart 2009 was verlengd. De door appellant geraadpleegde docenten konden daarop geen antwoord geven. Deze en andere docenten hebben vervolgens, buiten hun schuld, verwarring bij appellant gesticht, omdat zij ervan uitgingen dat eerder door appellant behaalde resultaten van het tweede programmajaar nog geldig waren. Appellant heeft vervolgens gepoogd opheldering te krijgen door zich te wenden tot de studieadviseur, die appellant eerder had ondersteund, maar deze bleek niet bereikbaar. Een andere studieadviseur heeft verder bijgedragen aan de verwarring, door ten onrechte te stellen dat een docent

(examinator) beslist over de geldigheid van studieresultaten. Appellant heeft zich niet rechtstreeks tot verweerster gewend.

De tweede reden voor het verzoek van appellant was gelegen in het feit dat appellant in deze periode ziek werd, waarvoor hij een behandeling moest ondergaan.

Dit tweede verzoek van 7 december 2010 wordt door verweerster afgewezen, omdat appellant er niet in is geslaagd voor 1 september 2010 de nog resterende tentamens van het tweede programmajaar af te ronden. Verweerster vindt in de door appellant aangevoerde argumenten te weinig reden om opnieuw tot verlenging van de studieresultaten over te gaan. Verweerster meent dat het opnieuw verlengen van de geldigheidsduur willekeur in de hand zou kunnen werken.

III. Standpunten van partijen

Appellant zet uiteen dat zowel de verwarring over de te volgen vakken uit het tweede programmajaar als zijn ziekte onvoorziene omstandigheden zijn die voldoende grond vormen om de geldigheid van zijn studieresultaten nogmaals te verlengen.

Verweerster bestrijdt in haar verweerschrift van 28 maart 2011 de stellingen van appellant door er op te wijzen dat zij zeer coulant is geweest in haar besluit van maart 2009. In een studiejaar kan een student 60 EC halen. Appellant is in de gelegenheid gesteld de nog benodigde 40 EC uit het tweede programmajaar te halen in een periode van anderhalf studiejaar. De verwarring over de te volgen vakken had appellant kunnen oplossen door zich rechtstreeks te wenden tot verweerster. De ziekte van appellant mag dan verstorend hebben gewerkt, dat neemt niet weg dat de periode die appellant was toegestaan om aan zijn verplichtingen voor het tweede jaar te voldoen, als zeer ruim te kwalificeren is.

IV. Overwegingen van het College

Het beroepschrift van appellant richt zich tegen de weigering van verweerster om de geldigheid van studieresultaten te verlengen.

1. Het College van Beroep stelt vast dat appellant in maart 2009 een aanbod heeft gekregen voor het afronden van het tweede programmajaar, dat ruimhartig is te noemen. Appellant heeft dit aanbod aanvaard en heeft zich ingeschreven om de opleiding te vervolgen onder de gestelde voorwaarden. Appellant had het tweede programmajaar voor september 2010 behoren af te ronden. Hij voert echter in december 2010 aan dat hij daarin niet is geslaagd, als gevolg van verwarrende informatie van docenten en door ziekte.

2. Weliswaar had verweerster er voor zorg dienen te dragen dat de examinatoren van de betreffende vakken op de hoogte waren van de regelingen met betrekking tot geldigheid van studieresultaten van appellant maar dat neemt niet weg dat het enkel aan verweerster is om de juiste interpretatie van haar besluit van maart 2009 te geven. Appellant had zich dan ook rechtstreeks tot verweerster moeten wenden.

3. De tweede reden waarom appellant verlenging van de geldigheid van zijn studieresultaten heeft gevraagd, is zijn ziekte. Appellant heeft noch verweerster, noch het College bewijsstukken overhandigd, waaruit de ziekte van appellant bleek, noch de termijn waarbinnen deze plaatsvond of de gevolgen voor de studie daarvan. Uit de eigen verklaring van appellant lijkt het erop dat de ziekte zich openbaarde aan het eind van het studiejaar 2009-2010 en in september 2010 voldoende onder controle was. Op dat moment had appellant al voldaan moeten hebben aan de voorwaarden van de beslissing van maart 2009.

4. Studievertraging door ziekte is op zich geen reden om tot verlenging van de geldigheidsduur van studieresultaten over te gaan. Bedoelde verlenging kan door een examencommissie, zoals verweerster, alleen worden toegestaan, als met voldoende zekerheid kan worden aangenomen dat de betrokken student bij zijn afstuderen over voldoende actuele kennis van het vakgebied beschikt.

Op grond van bovenstaande argumenten zal het College het beroep ongegrond verklaren.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 31 mei 2011 door prof. dr. L.H. van den Heuvel, voorzitter, prof. dr. L.H. Hoek, prof. dr. A.P. Hollander, mw. drs. T. Mekking, mw. N. Dieleman, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

Was getekend,

prof. dr. L.H. van den Heuvel
voorzitter

mr. drs. J.G. Bekker
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 636, 2501 CN Den Haag.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 41,-.